

Đức Giáo hoàng Biển Đức XV

THÔNG ĐIỆP
TRÊN ĐỈNH HÀO QUANG
(IN PRAECLARA SUMMORUM)

Gửi quý thầy cô và các sinh viên
Các Viện Văn học và Văn hóa trong thế giới Công giáo
Nhân dịp kỷ niệm 600 năm giỗ đại thi hào

Dante Alighieri (1321-1921)

Lm. Giuse Trần Văn Đĩnh chuyên ngữ

Mục lục

ĐẠO CÔNG GIÁO TRONG DANTE	3
Vinh quang chung của nhân loại, Dante trước hết thuộc về Giáo hội	3
Dante nợ Đạo Công giáo về văn hoá, về nền tảng học thuyết và vẻ đẹp tinh tế	4
Tín điều Công giáo trong tác phẩm của Dante	4
NHỮNG BÀI HỌC LỚN CỦA THẾ KỶ	6
Tôn kính Sách Thánh	6
Hiếu kính với Giáo hội và Đức Giáo hoàng	7
Ý NGHĨA THỜI SỰ CỦA TÁC PHẨM	9
Hiệu quả hộ giáo	9
Học hỏi Dante là phương cách đi tới tính tự nhiên của giáo dục hiện thời	11

Các con yêu quý, lời chào sức khỏe và Phép lành Tông toà.

1. Bằng danh tiếng và vinh quang lừng lẫy, nhiều thiên tài đã tôn vinh Đạo Công giáo trong các lãnh vực, đặc biệt là trong văn chương và mỹ thuật. Với những tác phẩm bất hủ bởi tài năng tinh tế, họ đã đóng góp công lao to lớn cho nền văn minh và Giáo hội. Chiếm một vị trí vô cùng đặc biệt giữa họ là thi hào Dante Alighieri, người mà chúng ta sắp kỉ niệm 600 năm ngày giỗ.

ĐẠO CÔNG GIÁO TRONG DANTE

Vinh quang chung của nhân loại, Dante trước hết thuộc về Giáo hội

2. Có lẽ chưa bao giờ, như ngày nay, sự vĩ đại lạ lùng của con người này lại trở nên sáng tỏ như vậy. Không chỉ nước Ý, nơi tự hào vì đã sinh ra ông, mà tất cả các quốc gia văn minh, thông qua các ủy ban đặc biệt của các học giả, cũng đang chuẩn bị để long trọng tưởng nhớ ông. Điều đó làm cho thiên tài kiệt xuất này, vốn là niềm tự hào và thăng hoa của nhân loại, được cả thế giới tôn vinh.

3. Trong bản hợp xướng tuyệt vời khắp nơi đồng thanh tương ứng này, chúng tôi không thể vắng mặt, nhưng đúng hơn là có trách nhiệm chủ trì. Vì điều đó trước hết thuộc về Giáo hội, vốn là mẹ của ông, quyền được gọi ông là Alighieri.

4. Do đó, vào đầu triều đại Giáo hoàng của chúng tôi, qua văn thư gửi cho Đức Tổng Giám mục Ravenna, chúng tôi đã xúc tiến việc trùng tu ngôi đền nơi ông Alighieri an nghỉ. Giờ đây, gần các buổi kỉ niệm bách chu niên, chúng tôi thấy thật là thích hợp để ngỏ lời với tất cả anh chị em, những người con yêu dấu. Anh chị em là những người đã trau dồi chữ nghĩa dưới sự hướng dẫn đầy tình mẫu tử của Giáo hội. Chúng tôi xin ngỏ lời để chứng tỏ tốt hơn một lần nữa về sự kết hợp mật thiết giữa thi hào Dante với Ngai toà Phêrô này. Và chớ gì những lời ca ngợi dành cho danh xưng cao cả ấy ngày càng vươn xa để tôn vinh đức tin Công giáo.

5. Trước hết, vì Thi hào của chúng ta trong suốt cuộc đời đã tuyên xưng Đạo Công giáo một cách mẫu mực. Chắc hẳn ông mong ước việc tưởng niệm được thực hiện long trọng dưới sự chủ trì của Giáo hội, như sắp được

thực hiện. Nếu việc tưởng niệm kết thúc ở nhà thờ Thánh Phanxicô ở Ravenna, nơi ông an nghỉ, thì tất nhiên, việc đó bắt đầu ở thành Phirenxê, trong nhà thờ thánh Giovan quê hương xinh đẹp của ông. Trong những năm cuối đời, khi sống lưu vong, với nỗi nhớ da diết về quê hương, ông đã khao khát và mong mỏi được đội vòng nguyệt quế thi sĩ trên chính thềm giếng nơi ông đã được rửa tội khi còn là một đứa trẻ.

Dante nợ Đạo Công giáo về văn hoá, về nền tảng học thuyết và vẻ đẹp tinh tế

6. Ông ra đời trong một thời kỳ có nhiều nghiên cứu triết học và thần học phát triển mạnh mẽ. Đó là nhờ các tiến sĩ bậc thầy uyên bác, đã sưu tầm những tác phẩm hay nhất của người xưa và lưu truyền lại cho hậu thế sau khi đã minh họa chúng theo phương pháp của họ. Thi hào Dante, giữa những luồng tư tưởng khác nhau, đã trở thành môn đệ của Hoàng tử trường phái Kinh Viện là thánh Tôma Aquinas; và nhờ tâm trí thiên thần của mình, ông đã kín múc gần như tất cả kiến thức triết học và thần học của Ngài. Trong khi đó, ông cũng không bỏ qua bất kỳ nhánh hiểu biết nhân văn nào và uống một cách rộng rãi từ các nguồn Sách Thánh và các Giáo Phụ. Như thế, khi lãnh hội hầu hết mọi nguồn tri thức, và được nuôi dưỡng đặc biệt bởi sự khôn ngoan Kitô giáo, ông bắt tay vào viết lách. Từ chính thể giới tôn giáo ấy, ông có lý để biến chủ đề bao la và khao khát tột cùng thành những áng thơ trác tuyệt.

7. Trong sự kiện này, người ta phải ngưỡng mộ sự uyên bác phi thường và thiên tài nhạy bén của ông. Nhưng người ta cũng phải thừa nhận rằng ông đã lấy một nguồn cảm hứng vô cùng mạnh mẽ từ chính đức tin thần thánh và do đó, ông có thể tô điểm cho thi phẩm bất hủ của mình bằng ánh sáng thiên hình vạn trạng của những chân lý được Thiên Chúa mạc khải. Điều đó không hề kém tất cả những vẻ huy hoàng của nghệ thuật.

Tín điều Công giáo trong tác phẩm của Dante

8. Thực vậy, tất cả Thần Khúc của ông, xứng đáng mang danh hiệu thần thánh. Ngay cả trong các hư cấu mang tính biểu tượng và trong ký ức về đời sống của con người trên trái đất, Thần Khúc không nhằm mục đích sâu xa nào khác hơn là để tôn vinh Thiên Chúa là Đấng công chính và quan

phòng tất cả. Nghĩa là tôn vinh Đấng điều khiển thế giới trong thời gian và vĩnh cửu, ban thưởng và sửa phạt con người, trong tư cách nhân và cộng đồng, tùy theo trách nhiệm của họ. Vì vậy thi phẩm này phù hợp với mạc khải thánh. Trong Thần Khúc người ta thấy sáng lên Một Thiên Chúa-Ba Ngôi hiển trị, thấy công trình cứu chuộc nhân loại do Ngôi Lời Thiên Chúa làm người thực hiện, thấy lòng cực tốt cực thanh của Đức Trinh Nữ Maria, Nữ Vương Thiên Đàng, và thấy vinh quang tột bậc của các thánh, các thiên thần cũng như của con người. Nó đối lập với nơi ở của những linh hồn, một khi thời kỳ đền tội đã mãn báo trước cho tội nhân, họ thấy thiên đàng mở ra trước mặt họ. Và nó nổi lên một trí óc cực kỳ khôn ngoan đã bài trí tất cả những điều này và những tín điều Công giáo khác trong suốt thi phẩm.

9. Tiến bộ của khoa học thiên văn sau đó chứng minh rằng quan niệm về thế giới ấy không có cơ sở, và rằng những hình cầu của người xưa không tồn tại, khi người ta tìm ra bản chất, số lượng và hàng chuỗi các ngôi sao cũng như các hành tinh hoàn toàn khác với người xưa quan niệm. Dầu vậy, nguyên lý nền tảng vẫn không thất bại. Nghĩa là vũ trụ, bất kể trật tự trong nó như thế nào, vẫn là công trình của Đấng Tạo hoá và của Đấng quan phòng là Thiên Chúa toàn năng. Ngài là Đấng điều khiển tất cả, và vinh quang của Ngài tỏa sáng nhiều hay ít tùy nơi; trái đất mà chúng ta đang sống đây, dù không phải là trung tâm của vũ trụ như người ta đã từng tin, nhưng nó luôn là là nơi hạnh phúc của tổ tiên chúng ta, và sau này nó chứng kiến sự sa ngã khôn khổ của họ. Điều này đánh dấu sự mất đi tình trạng hạnh phúc sau này được phục hồi bởi máu Chúa Giêsu Kitô là ơn cứu rỗi đời đời cho loài người.

10. Dante đã xây dựng ba tình trạng linh hồn, khi ông hình dung cuộc phán xét cuối cùng dù là sự trừng phạt những kẻ sa Địa Ngục, hay là sửa phạt những linh hồn đạo đức, hay là hạnh phúc của các bậc chân phúc. Điều đó hẳn đã được soi dẫn bởi ánh sáng đức tin.

NHỮNG BÀI HỌC LỚN CỦA THẾ KỶ

11. Thật vậy, chúng tôi chắc chắn rằng những lời dạy mà Dante đã để lại trong tất cả các tác phẩm của ông, nhưng đặc biệt là trong thi phẩm bộ ba (Thần Khúc), có thể đóng vai trò như một hướng dẫn hết sức giá trị cho con người thời đại của chúng ta.

Tôn kính Sách Thánh

12. Trước hết, những người Kitô hữu phải có lòng tôn kính cao nhất đối với Kinh Thánh và chấp nhận với sự ngoan ngoãn tuyệt đối những gì hàm chứa trong đó. Đó là những gì thi hào Dante đã minh định: *“Mặc dù có nhiều người ghi chép Lời Chúa, tuy nhiên Đáng duy nhất đã phán Lời là Thiên Chúa, Đáng đã hạ mình bày tỏ với chúng ta sứ điệp về lòng lân tuất của Ngài qua ngòi bút của nhiều người”*¹. Đó là biểu cảm tuyệt đẹp và hoàn toàn đúng sự thật! Và những điều sau đây cũng vậy: *“Cựu ước và Tân ước, được ban hành cho muôn đời, như vị Ngôn sứ nói”* chứa đựng *“những lời dạy thiêng liêng vượt quá lý trí của con người”*, được truyền lại bởi *“Chúa Thánh Thần, Đáng thông qua các Ngôn sứ, các thánh sử ký, cũng như qua Chúa Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa hằng hữu, và các môn đệ của Ngài đã tiết lộ lẽ thật siêu nhiên cần thiết cho chúng ta”*².

13. Vì vậy, Dante nói chính xác rằng đời sống vĩnh cửu sẽ đến sau hành trình trần thế *“chúng ta có giáo lý không thể sai lầm của Chúa Kitô, là Đường, Sự thật và Ánh sáng. Là đường, bởi vì qua đó, chúng ta đạt đến hạnh phúc vĩnh cửu mà không gặp trở ngại; Sự thật, vì không có bất kỳ sai lầm nào; Ánh sáng, vì soi sáng chúng ta trong bóng tối mê muội trần gian”*³. Ông dành sự kính trọng không kém với *“những công đồng chung, nơi mà tất cả các tín hữu tin chắc có Đức Kitô đã tham dự”*. Ngoài những điều này, Dante còn vô cùng quý trọng *“các tác phẩm của các bậc tiền sĩ,*

¹ *Vương Quốc (De Monarchia)*, III, 4.

² *Vương Quốc (De Monarchia)*, III, 3, 16.

³ *Bữa Tiệc (Convivio)*, II, 9.

của Augustinô và của những người khác”. Về vấn đề này, ông nói: “*Ai còn nghi ngờ tất cả những điều được Thánh Thần trợ giúp, hoặc là do anh ta đã hoàn toàn không thấy hoa trái của chúng hoặc, nếu anh ta có thấy, anh ta chưa bao giờ ném thù*”⁴.

Hiếu kính với Giáo hội và Đức Giáo hoàng

14. Về sự thật, Dante Alighieri dành sự tôn trọng khác thường đối với thẩm quyền của Giáo hội Công giáo và quyền bính của Đức Giáo hoàng Roma, đến nỗi theo ý kiến của ông, mọi luật lệ và mọi thể chế của Giáo hội đều có giá trị bởi chúng được an bài. Do đó, ông có lời khuyên mạnh mẽ đối với các Kitô hữu: từ khi có hai Giao Ước, và đồng thời có Chủ chăn hướng dẫn, hãy hài lòng với những phương tiện cứu rỗi này. Vì thế, khi những tệ nạn xảy ra trong Giáo hội, ông thấy như xảy ra với mình. Trong khi tố cáo và lên án mọi cuộc nổi loạn của các Kitô hữu đối với Đức Giáo hoàng tối cao sau cuộc di chuyển Tông Toà từ Rôma [sang Avignon], thì ông đã viết thư cho các Đức Hồng Y người Ý: “*Vì vậy, chúng con, những người tuyên xưng cùng một Cha và Con: cùng một Thiên Chúa và Con Người, cùng một Đức Mẹ và Đồng trinh; chúng con, những kẻ được cứu rỗi và để cứu rỗi những kẻ này đã có lời phán với Đấng đã ba lần bị chất vấn về lòng mến: “Ôi Phêrô, hãy chăm sóc vườn nho thiêng thánh”; chúng con, những người thuộc về Giáo hội Rôma (mà sau rất nhiều chiến thắng, Đức Kitô, bằng lời nói và việc làm, đã khẳng định vương quyền trên toàn thế giới. Đó là Giáo hội mà Phêrô và Phaolô, Tông đồ Dân ngoại, đã thánh hiến Tông Toà ấy bằng giá máu), chúng con buộc phải cùng với tiên tri Giêrêmia, than thở không phải cho tương lai mà là cho hiện tại, phải than khóc một cách đau đớn, vì Giáo hội, như một góa phụ và bị bỏ rơi; lòng chúng con tan nát khi thấy Mẹ bị sa sút như vậy, chẳng khác nào thấy vết thương đáng trách của những dị giáo*”⁵.

15. Vì vậy, ông định nghĩa Giáo hội Roma là “người Mẹ sùng đạo nhất” hay “Tân nương của Đấng chịu đóng đinh”, và Phêrô như một thẩm phán không thể sai lầm về chân lý được Thiên Chúa mạc khải, mà tất cả mọi

⁴ *Vương Quốc (De Monarchia)*, III, 3.

⁵ *Thư (Epist)*, VIII.

người phải tuyệt đối phục tùng trong các vấn đề đức tin và ứng xử vì mục đích cứu rỗi đời đời. Vì vậy, mặc dù ông tin rằng phẩm giá của Hoàng đế trực tiếp đến từ Chúa, tuy nhiên ông tuyên bố rằng “*sự thật này không được hiểu một cách chặt chẽ đến mức Hoàng tử La Mã không tuân phục một số trường hợp đối với Giáo hoàng La Mã, vì hạnh phúc trần thế theo một cách nào đó là thứ yếu trước hạnh phúc vĩnh cửu*”⁶. Đó là nguyên tắc thực sự xuất sắc khôn ngoan, nếu được tuân thủ một cách trung thành, thậm chí thời nay, nó sẽ mang lại nhiều hoa trái thịnh vượng cho các Quốc gia.

16. Tuy nhiên, người ta sẽ nói rằng, ông đã có những lời lẽ cay đắng chống lại các vị Giáo hoàng tối cao trong thời đại của ông. Đúng là Dante đã có những lời rất nặng nề và xúc phạm đến các Giáo hoàng cùng thời với ông; nhưng khi ấy ông đang nhắm mục tiêu vào những người không cùng quan điểm chính trị và những người, ông nghĩ, thông đồng với đảng phái trục xuất ông khỏi quê hương mình.

17. Dù sao, chúng ta phải thông cảm cho một người bị bầm dập bởi số phận bất hạnh như vậy. Từ trái tim bị tổn thương, đôi khi ông bùng ra một số phán xét dường như thái quá; thì càng có lý hơn vì sự thương tâm trí người ta có khuynh hướng giải thích mọi thứ tồi tệ về kẻ thù của họ, nó đã khiến ông tức giận về những hành động xấu xa của họ.

18. Vì bản tính con người vốn yếu đuối mà “*ngay cả những tâm hồn thánh thiện cũng không tránh khỏi những vương bụi trần gian làm cho nhớ uest*”⁷. Thế nên, ai có thể phủ nhận vào thời điểm đó không có những điều đáng trách đối với hàng giáo phẩm?! Một tâm hồn hết sức tận tụy với Giáo hội, như Dante hẳn đã rất khó chịu, khi chúng ta biết rằng ngay cả những người trỗi trảng về sự thánh thiện khi đó cũng đã tố cáo họ một cách nghiêm trọng không?

19. Dù đúng hay sai, ông đã lao vào những hành động kịch liệt của mình, chống lại những người của Giáo hội. Tuy nhiên, sự kính trọng dành cho

⁶ Vương Quốc, III, 16.

⁷ Thánh Leon Cả, *Sermon* 29 (Ballerini-Migne : 42), 4 de *Quadr.* 1 : PL 54, 275 et SC 49, 43.

Giáo hội và sự tôn kính đối với Chìa khoá Thiên thánh không bao giờ phai nhạt trong ông; vì thế mà trong tác phẩm chính trị của ông, đã có ý bảo vệ quan điểm của riêng mình “*với lòng tôn kính mà một người con ngoan đạo phải có đối với cha mình, hiếu thảo đối với mẹ mình, hiếu thảo đối với Chúa Kitô, hiếu thảo đối với Giáo hội, hiếu thảo đối với Đấng Chủ chăn, hiếu thảo đối với tất cả những người tuyên xưng tôn Đạo Kitô, vì bảo vệ chân lý*”⁸.

20. Do đó, khi đặt toàn bộ cấu trúc thi phẩm dựa trên những nguyên tắc tôn giáo vững chắc này, không có gì ngạc nhiên nếu người ta bắt gặp trong đó một kho tàng giáo lý Công giáo đích thực; nghĩa là, không chỉ có hoa trái của triết học và thần học Kitô giáo, nhưng còn có bản toát yếu các quy luật thiêng liêng cần phải duy trì để tổ chức và quản lý các Quốc gia; thực vậy, ngay cả khi biện minh vì quê hương hoặc làm hài lòng các lãnh chúa, Dante Alighieri không phải là một người tuyên bố rằng nhà nước có thể coi thường công lý và uy quyền của Thiên Chúa, bởi vì ông biết rõ rằng việc duy trì các quyền này là nền tảng chính của các quốc gia.

Ý NGHĨA THỜI SỰ CỦA TÁC PHẨM

Hiệu quả hộ giáo

21. Do đó, không thể nói tác phẩm của Thi hào đơn giản để giải trí; nhưng người đọc rút ra từ đó không ít lợi ích, khi hoàn thiện sở thích nghệ thuật của mình và tự thấp lên lòng nhiệt thành đối với đức hạnh. Miễn là người ta không có thành kiến và mở lòng ra với sự thật. Thật vậy, trong khi không hiếm số lượng các nhà thơ Công giáo vĩ đại kết hợp tính hữu dụng với giải trí, thì ở Dante, điều hết sức đặc biệt là, trong khi cuốn hút độc giả bởi những hình ảnh thiên hình vạn trạng, với màu sắc cực kỳ sống động, với những biểu đạt và tư tưởng vĩ đại, ông lôi cuốn họ đến yêu mến đức khôn ngoan Kitô giáo; không ai là không biết rằng ông công khai tuyên bố sáng tác thi phẩm để chuẩn bị cho mọi người nguồn sinh dưỡng thiêng liêng. Thực vậy, chúng tôi biết rằng một số người, thậm chí gần đây, dù xa

⁸ Vương Quốc, III, 3.

rời Chúa Giêsu Kitô, nhưng không chối bỏ Ngài, khi nghiên cứu Thần Khúc với lòng say mê, nhờ ân sủng thiêng liêng, họ đi từ ngưỡng mộ chân lý đức tin Công giáo đến lòng nhiệt thành phó thác trong vòng tay của Giáo hội.

22. Những gì chúng tôi vừa trình bày cho thấy thật phù hợp để thu hút sự chú ý của toàn thế giới Công giáo trong dịp kỷ niệm bách chu niên này. Mỗi người hãy nuôi lòng nhiệt thành để bảo tồn đức tin mà hơn bao giờ hết Dante Alighieri đã toả sáng như một người phò văn hóa và nghệ thuật. Thực vậy, ở ông không chỉ đáng ngưỡng mộ bởi đỉnh cao thiên tài khéo léo, nhưng còn bởi sự rộng lớn của chủ đề mà tôn giáo thần thánh đã trao tặng cho hồn thơ ông. Ông đã được ban cho một tài năng tuyệt vời như vậy, lại được tinh luyện trong quá trình nghiên cứu lâu dài các kiệt tác kinh điển cổ đại. Ông đã thu hút nhạy bén hơn, như đã nói, từ các tác phẩm của các bậc Tiến sĩ và các Giáo phụ, chấp cánh cho tư tưởng của ông vươn cao và vươn xa tới những chân trời rộng lớn hơn những giới hạn của tự nhiên. Vì vậy, mặc dù cách xa chúng ta nhiều thế kỷ, hồn thơ ông vẫn còn tươi mới như là thi sĩ trong thời đại chúng ta; và chắc chắn là hiện đại hơn nhiều so với các thi sĩ gần đây, những người đào bới lại thế giới cổ đại vốn đã bị Chúa Kitô loại bỏ khi Ngài khải hoàn trên Thập giá. Dante Alighieri hít bầu khí sùng đạo mà chính chúng ta cũng hít thở; đức tin của ông cũng có những tâm tình như vậy, và với cùng một tấm màn che được vén mở *“sự thật từ trời đã đến với chúng ta và làm cho chúng ta thăng hoa”*.

23. Đây là vinh quang vĩ đại của ông: được làm một Thi sĩ Công giáo và đã tấu lên với hầu hết mọi cung giọng thần thánh những lý tưởng Kitô giáo, những điều mà ông đã say mê chiêm ngưỡng trong tất cả vẻ đẹp và sự huy hoàng, thấu hiểu và đã sống. Do đó, những ai dám phủ nhận công lao này của Dante và giản lược tất cả bản chất tôn giáo của Thần Khúc xuống một thứ ý thức hệ mơ hồ không có cơ sở chân lý, thì chắc chắn họ không nhận ra được ở trong Thi Hào đầu là nét đặc trưng và nền tảng của tất cả các giá trị khác của ông.

Học hỏi Dante là phương cách đi tới tính tự nhiên của giáo dục hiện thời

24. Vì vậy, nếu Dante mắc nợ đức tin Công giáo quá nhiều về danh tiếng và sự vĩ đại của mình, thì chỉ cần ví dụ này, đủ làm cho những người khác im lặng. Điều đó cho thấy thật sai lầm khi người ta cho rằng tâm trí thần phục Thiên Chúa thì đôi cánh của thiên tài bị kìm kẹp; trong khi thực ra chính Ngài thúc đẩy và nâng nó lên. Điều đó cho thấy những ai muốn loại trừ mọi ý tưởng tôn giáo ra khỏi hệ thống giáo dục sẽ gây ra tác hại khôn lường cho sự tiên bộ của văn hóa và văn minh.

25. Thật vậy, hệ thống giáo dục chính thức ngày nay thật đáng trách khi giáo dục cho thanh thiếu niên hiểu học như thể Thiên Chúa không tồn tại và không có một chút ám chỉ nào đến siêu nhiên. Mặc dù ở đâu đó “Thần Khúc” không bị đẩy ra khỏi các trường công lập và thậm chí là được tính trong số những sách cần đọc thêm. Tuy nhiên, nó thường không dẫn đưa giới trẻ đến với nguồn dinh dưỡng quan trọng, chỉ bởi vì nguyên tắc “trường thế tục”. Điều đó là do thiếu sót của các nhà nghiên cứu, mà họ không sẵn sàng hướng tới chân lý của đức tin như cần phải có.

26. Nguyên xin Thiên Chúa ban cho dịp kỉ niệm bách chu niên này để mọi nơi giảng dạy văn học tôn vinh Dante xứng đáng là một minh sư về giáo lý Kitô cho các sinh viên, vì ông đã sáng tác thi phẩm, không có mục đích nào khác hơn là “*để giải thoát con người khỏi tình trạng khốn khổ*”, nghĩa là khỏi tội lỗi, và “*dẫn họ đến trạng thái hạnh phúc*”, nghĩa là, ân sủng thiêng liêng.

27. Còn anh chị em, những người con yêu quý, anh chị em may mắn được trau dồi văn chương và các nghệ thuật về đẹp dưới Huân quyền của Giáo hội. Hãy yêu mến và trân trọng Thi Hào này, như anh chị em đang làm. Đó là người mà chúng tôi không ngần ngại khẳng định là danh ca và sứ giả hùng hồn nhất của tư tưởng Kitô giáo. Càng cống hiến hết mình cho Thi Hào này với lòng yêu mến, thì ánh sáng chân lý càng soi sáng tâm hồn mình, và anh chị em sẽ càng vững vàng trung thành và tận tụy với Đức tin thánh thiện.

28. Như dấu chỉ những ân huệ trời cao và như một bằng chứng về lòng hiền phụ, với tâm tình yêu mến, xin gửi đến tất cả anh chị em, những người con yêu quý, Phép lành Tông toà.

Ban hành tại Rôma, tại đền thờ thánh Phêrô,
ngày 30 tháng 4 năm 1921,
trong năm thứ bảy triều đại Giáo hoàng của chúng tôi.
Đức Giáo Hoàng Biển Đức XV

Lm. Giuse Trần Văn Đĩnh chuyển ngữ

theo bản tiếng Ý: https://www.vatican.va/content/benedict-xv/it/encyclicals/documents/hf_ben-xv_enc_30041921_in-praeclara-summorum.html

Các tiêu mục theo bản tiếng Pháp: https://www.vatican.va/content/benedict-xv/fr/encyclicals/documents/hf_ben-xv_enc_30041921_in-praeclara-summorum.html

Mời xem thêm:

[Tông thư: Về huy hoàng của Ánh sáng Vĩnh cửu của ĐTC Phanxicô](#)

[Ca Khúc Tuyệt Đỉnh - Tư sắc của Thánh Giáo hoàng Phaolô VI-dịp 700 năm sinh nhật đại thi hào Dante Alighieri](#)

Bản dịch Thần Khúc: <https://www.vanthoconggiao.net/>